

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i lovens § 11 regulerer betingelserne for at modtage hjælp efter loven, herunder om niveauet skal være kontanthjælp eller starthjælp. Den foreslåede ændring vedrører indførelsen af et beskæftigelseskrav for at få ret til kontanthjælp i forlængelse af den venteperiode, hvor der alene er adgang til starthjælp.

Det foreslås, at der som betingelse for opnåelse af kontanthjælp i stedet for starthjælp indføres et beskæftigelseskrav. I dag overgår en person automatisk til kontanthjælp, når denne har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Der stilles i denne sammenhæng krav om ordinær beskæftigelse svarende til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder.

Bestemmelsen i den foreslåede § 11, stk. 3, nr. 2, indebærer, at kravet om beskæftigelse svarende til 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse alene omfatter ordinært og ustøttet arbejde, og at antallet af arbejdstimer i referenceperioden på 8 år skal svare til antallet af timer i 2 år og 6 måneders ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Det foreslås, at der kræves sædvanligt, lønnet arbejde, dvs. at opgørelsen baseres på opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår, jf. de regler der anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område. Således opgøres 2 år og 6 måneder som 4.810 timer (svarende til 37 timer x 52 uger om året).

Hvad angår afgrænsningen af lønarbejde finder punkt 2 i vejledning om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 504 af 16. juni 2003 om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode, anvendelse.

Det foreslås, at beskæftigelsesperioden omfatter alle perioder med ordinær fuldtidsbeskæftigelse, således at reglerne svarer til principperne i arbejdsløshedsforsikringssystemet. Således medregnes timer, for hvilke der udbetales løn, hvis den beskæftigelse, hvortil løntimerne er knyttet, kan betragtes som lønarbejde. Der henvises til principperne i punkt 3 i vejledning om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode, jf. § 9 i bekendtgørelse nr. 504 af 16. juni 2003 om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode.

Således medregnes ferie, løn i en opsigelsesperiode, selv om pågældende er fritstillet, barsel og sygdom,

barns 1. sygedag, feriefridage og børnefamiliefridage (»omsorgsdage«), hvis arbejdsgiveren udbetaler løn.

Fremgår det af lønsedlerne, at der er udbetalt løn for en bestemt beskæftigelsesgrad, skal dette timeantal lægges til grund.

Perioder, hvor en ansøger som følge af sygdom, barsel, opsigelsesregler eller andet har modtaget nedsat løn, medregnes til beskæftigelseskravet med det timetal, lønnen svarer til. Ydes der for eksempel løn svarende til 2/3 af fuld løn, vil der kunne medregnes 2/3 af 37 timer pr. uge, svarende til 24,6 timer.

Timer, for hvilke der er udbetalt sikring i henhold til lov om Lønmodtagernes Garantifond, sidestilles med lønarbejde og medregnes til beskæftigelseskravet, hvis sikringen udbetales i stedet for løn, herunder løn i en opsigelsesperiode. Det er en betingelse, at lønmodtagerens krav mod arbejdsgiveren vedrører løn eller vederlag for beskæftigelse, der kan betragtes som lønarbejde, og at medlemmet ikke er berettiget til dagpenge for den periode, som udbetalingen fra Lønmodtagernes Garantifond dækker.

Perioder, hvor en ansøger deltager i uddannelse, der berettiger til godtgørelse efter reglerne for beskæftigede lønmodtagere i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, medregnes til optjening af beskæftigelseskravet, hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen. Dette gælder også, hvis arbejdsgiveren får udbetalt den støtte, som lønmodtageren ellers var berettiget til.

Til opfyldelse af beskæftigelseskravet medregnes alle løntimer, også timer ud over 37 timer pr. uge. Hvis der efterfølgende sker afspadsering af overarbejde, anses beskæftigelsen for udført i den uge, hvor ansøgeren har fået vederlag for beskæftigelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, svarer til gældende lovs § 11, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Det foreslås i § 11, stk. 5, at opgørelsen af beskæftigelse efter stk. 3, nr. 2, for personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed sker efter reglerne i § 13, stk. 13 og 14. Det svarer til reglerne om opgørelse af kravet om 300 timers beskæftigelse. Det betyder, at hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid – »ikke-kontrollabel arbejdstid« – sker der en teknisk beregning af det antal timer, som en ansøger anses for at have arbejdet, ved brug af en omregningssats, dvs. den erhvervede indtægt divideres med omregningssatsen, og herved fremkommer et timetal. Satsen er fastsat til 95 kr. svarende til den timeløn, som en person uden særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt typisk vil kunne opnå i jobs, der ikke kræver særlige kvalifikationer eller forudsætninger i øvrigt. De 95 kr. er i 2006-ni-